

buren. Tajnih volitev so se nekateri zelo ball. S štirimi glasovi večine je bil izvoljen g. Benko.

Rafaelova podružnica za Prekmurje se bo osnovala. Pravila so že potrjena. Če bo prišla v dobre roke in če se ne bo uganjalo politike, bo lahko veliko koristila našim delavcem-izseljencem. V »Delavskem domu« v Soboti ima na razpolago prostore, čakamo le še ustanovnega običnega zbora.

V Nemčijo?! Naši delavci nestrpno čakajo obvestila, ali se bo odprla nemška meja za nje ali ne. Upanje je veliko in v Nemčijo bi raje šli kot v Francijo. Daj Bog, bi vsaj dobili tako le menda vsi naši delavci zaslužek!

Sv. Sebeščan. Dekliški odsek našega Prosvetnega društva je v nedeljo 7. marca vprizoril lepo poučno igro »Roka božja«, ki je v vsakem oziru dobro izpadla. Igralke so bile prvič na odru, vendar nismo opazili bojaznosti. Če to vpoštevamo, moramo res pohvaliti vse igralke, ki so pač pokazale, kar je bilo v danih razmerah mogoče. Naše ljudstvo ima smisel za igre in je dvakrat napolnilo šolo in lepo, mirno sledilo igri. Le korajžno naprej! Vsak začetek je težak. Vaše žrtve Vam pa naj plača Bog! — Tudi zabave, smehe in razvedrila nam je treba. Za to tudi hoče poskrbeti naše društvo in bo

Vse naše gospodinje izredno hvalijo odlične vrline ,FAVORIT' cikorije!

334

vprizorilo na velikonočni pondeljek kolosalno veselo igro »Dva para se ženita«. Že zdaj na to opozarjamo. Igro ponovimo na belo nedeljo in na toplo proško.

Mačkovec. Mi smo umetniki v popraviljanju cest. Lansko leto smo skopali jarke, tisto zemljo vrgli na cesto in tako pustili. Ta je menda patent za blato delati. Cesta pred našo šolo je res neznosna. Ali se ne bo res nihče pobrigal, da bi vsaj malo popravil to cesto. Peš se težko izogneš, kolo moraš vzeti na rame, z vozom pa kar obtičiš. In po ti cesti hodimo k službi božji k Sv. Sebeščanu. Tu udarite!

Prosečka vas. Halo! Halo! Ste že slišali? Pri nas se pri kmetovih zastoni šiva! Komur je kaj treba popliskati, naj pride k nam!

Zavarovalnina „Slovenskega gospodarja“.

V prvem tromesečju leta 1937 smo izplačali sledeče zavarovalnine:

1. Kolar Maks, Kovača vas 13, pošta Slovenska Bistrica.
2. Zelenko Franc, posestnik, Župetinci 40, pošta Sv. Anton v Slov. goricah.
3. Tanacek Anton, posestnik, Vadarci 84, pošta Bodonci.

Zavržene so bile sledeče vloge:

1. Belinc Ivan, ker je plačal lani 15. maja in ne tekom decembra ali januarja, kakor zahteva pravilnik.
2. Zaler Franc, ker je imel ob času požara plačano le polletno naročnino.
3. Pavla Pogorelnik, ker ni imela celoletno plačane naročnine.

Zaradi tega, ker moramo za vsak slučaj posebno iskati podatkov, žal ne mo-

remo vsake vloge rešiti kar na hitro, kakor si kdo želi. Prosimo, da se ravnate po sledečem navodilu: Požar je treba vsaj tekom enega meseca po nesreči prijaviti z navadno dopisnico. Na to dopisnico pošljemo posebno vprašalno polo, ki jo je treba natančno izpolniti s potrdili. Ko to dobimo, pregledamo resničnost podatkov in če vse odgovarja, se zavarovalnina nakaže. Vsakdo, ki dobi zavarovalnino izplačano, je dolžen, pridobiti vsaj dva nova naročnika in dati pri cerkvi oznaniti, da je prejel zavarovalnino »Slovenskega gospodarja«. One slučaje, ki ne odgovarjajo pravilniku, objavljamo zaradi tega, da ne bodo sosedu in drugi v zmoti, kakor da smo mi zakrivali. Slučaji, ki niso še objavljeni, so v poizvedovanju.

Zavarovalni odsek.

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na praznik sv. Jožefa, dne 19. marca, proslavijo fantje naše fare svoj fantovski praznik. Zjutraj med 6. sv. mašo se bodo strnili ob oltarju pri obhajilni mizi vsi fantje in mladi — naš fantovski naraščaj — se bodo okrepčali z onim, ki mladostne viharje miri. — Popoldne ob 3. uri po večernicah v samostanski dvorani pa nastopijo s pestrim sporedom.

Sv. Marko nižje Ptaja. Na našem odru pa je vsako nedeljo vse živo, tako pravijo Markovčani. In res, pridni so naši igralci in igralke Bralnega društva, ki nam skoraj nedeljo za nedeljo nudijo toliko lepega, kar nam je v pošteno zabavo, v pouk in spodbudo. V nedeljo 7. marca so bile počaščene naše matere z lepo uspelo in nadvse dobro obiskano »Materinsko proslavo«. Prav tako lepo bo pa tudi na cvetno nedeljo popoldne po večernicah, ko nam bodo naši igralci in igralke uprizorili nadvse krasno in ganljivo ter za postni čas najprimernejšo igro Slehernik.

Ljutomer. Kakor smo lansko leto v mesecu septembru doživljali odtok Slomšekovih dni in se obenem duhovno prenovili, tako stopamo z globoko zavestjo k velikemu prazniku sv. Jožefa. Zopet bo duhovno prenovljena stopila naša katoliška mladina v ta dan; naši fantje bodo namreč takrat opravili duhovne vaje pod spretnim vodstvom nam znanega mladinskega č. g. Štefana Vogrina, ravnatelja Martinišča iz Murske Sobotice. Na praznik sam bo med sveto mašo skupno sv. obhajilo moške mladine. Po osmi sv. maši pa sledi zborovanje mladine, moške in ženske v Katoliškem domu, kjer bo govoril tajnik Prosvetne zveze iz Maribora. č. g. Camplin. Zlasti so še vabljeni k temu zborovanju očetje in matere, da bodo spoznali, da se njihova mladina vzgaja v katoliškem duhu in da je na varnem pred naprednjaštvom, ki mu ni mar duh, temveč le samo telesnost. Popoldne je ob 3. uri akademija. Naši fantje in mladi se neprestano vežbajo, da bodo posamezne točke dovršene. Poleg gimnastičnih vaj bomo videli mnogo simboličnih točk. Po dolgih tež-

Odklej imajo moške hlače zalikano gubo?

Veliko predpisov za moške obleke, ki imajo tudi svoja navodila, izvira od bivšega angli. kralja Edvarda VII., ki je bil zlasti kot prestolonaslednik merodajen za navodila moških oblek. Tako tudi pravijo, da je zalikana guba na hlačah njegova iznajdba, čeprav je to navodilo nastalo prav slučajno: Ko je Edvard VII. kot prestolonaslednik bival kot gost v Karlovih varih, se je bil na sprehodu tako približal neki žlični meji, da se mu je hlačenica raztrgala. Prestolonaslednikov spremeljalec je moral čim hitreje pomagati svojemu gospodu: naglo je sešil hlačenico, da je nastala guba — in še drugo hlačenico. Ljudje so

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

10

»Ne govori tako prevzétno! Na kraju pride tudi tebi kraj. Veronika tudi ni hotela ubogati, dokler je ni doletelo.«

»Veronika?« se je silil Anza, da je bil, kolikor je mogel, miren. »Kaj je doletelo Veroniko?«

»Nič, nič. Ponoči je lezla gor čez Šmarske peči, čeprav ji je mežnar branil in prepovedoval — pa ji je spodrsnilo, padla je in si je nogo izvila in roko zlomila.«

»In je umrla?« je zasopihal grofov jagar.

»Hvala Bogu, da ne! Daleč pa smrt ni bila, nak. Le malo je manjkalo, da se ni prav do kraja pobila in ubila. Na srečo ni bilo kaj hudega.«

»Gašpar,« se je zadržal grofov jagar, »slažeš se. Nočeš mi resnice povedati. Z zvijačo me hočeš uloviti.«

Gašpar je zazijal z očmi in z usti, zastrmel je v mladega moža in zmajal z glavo:

»Zdaj pa ne vem, kodi ga je. Kaj pa ti je? Ali ti ura v glavi narobe bije?«

»Veronika je mrtva! Čul sem, ko so ji za pogrebščino zvonili,« je trdil Anza.

»Sanjalo se ti je ali pa se ti še sanja.«

»Čez Šmarske peči je padla in se ubila. Zdaj pa naj bi nekdo po nedolžnem bil za to obsojen.«

»Nak, zdaj ne vem, ali si ti ob pamet ali se meni meša.«

»Saj vem! Po nedolžnem dolžijo nekoga, da jo je potisnil dol, in biriči ga vsepovsod iščejo.«

»Aaahaa, zdaj se mi nekaj bliska v možganih. Kak pavliha te je potegnil za nos in ti je natvezel celo strašno storijo. Zaradi tega torej si izginil, kakor da te je zemlja požrla, in te ni bilo nikjer najti!«

»Jaz vem, kar vem. Po pravi poti me ne morete uloviti, zato me hočete po taki zviti.«

»Človek božji, tebi so se možgani skisali. Strehe, strehe ti je treba! Na, Anza, zastoni ti jo dam, na!«

»Gašpar, mislim sem, da bom pri tebi kaj drugega našel. Ko bi bil vedel, da si tak hinavec, bi ne bil lezel za tabo.«

»Kak hinavec? Zakaj me zmerjaš za hinavca?«

»Če nisi, pa po resnici povej! Veronika je mrtva.«

»Ne in ne! Veronika je zdrava in bodra kakor midva. Samo levico ima še zavezano in pri hoji še nekoliko raca — drugače ji ni kaj.«

»Kdaj si jo videl?«

»Še danes zjutraj. Včeraj sem bil pri svaku, pri mežnarju v Šmarju čez noč, in danes zjutraj, preden sem šel na pot, sem bil še z Veroniko v cerkvi pri maši.«

Zdaj pa grofov jagar le ni bil več tako trden v

kih letih bodo zopet zaživeli naši katoliški odri po takih predstavah. Niti spomnili se ne bomo več onih let, ko so lahko in samo smele imeti take točke na programu samo le ona društva, ki so si vzela gimnastiko v zakup. V tem času naše svobode zremo le bodočnosti v obraz in delu, ki je pred nami, pa zmogli bomo to delo, ker je v nas trdna vera. Zato na to akademijo vabimo vse, ki se še spominjajo dni, ko nam še ni bila svoboda odvzeta in ko so še očetje teh mladeničev, ki sedaj nastopajo na naših odrih, nastopali z mladeniško čilostjo in veseljem. Vabimo Vas vse od blizu in daleč, ki ljubite našo katoliško mladino. Ta dan bodi naš!

Križevci pri Ljutomeru. Bralno društvo priredi na velikonočni ponedeljek in na belo nedeljo igro v petih dejanjih: »Žrtev spovedne molčečnosti«.

Dornava pri Ptuj. Mladina je naš up, naša nada in naš ponos. Od nje je odvisno, kakšen bo naš narod in kakšen bo njegov politični in gospodarski položaj v bodoče. Žal da se je v preteklih letih mnogo zamudilo ter je vzgoja kmečke mladine dosti trpela. Onemogočeno ji je bilo javno delovanje in udejstvovanje; ni imela društev in organizacij, v katerih bi se duševno izživljala, in to je rodilo zle posledice. Fant, mlad, močan in borben, hoče dela v javnosti, hoče pokazati svojo zmogljivost. Domači krog mu je pretesen, on hoče širši delokrog za svoj razmah. Če takšnega fanta pravočasno pridobi verska organizacija ter ga z delom zaposli, ga s tem obvaruje marsičesa hudega, obenem pa ga tudi versko vzgoji in izobrazi; iz takšnega fanta bo postal res pošten in vreden član človeške družbe, ki bo svojim staršem in narodu v ponos. Ker pa zadnja leta fant take organizacije ni imel, je iskal zabave in razvedrila v slabih društvih, po gostilnah in drugod. Zato ni čudno, če so se pri nas dogajale take stvari, ki so rodile strašno gorja in zle posledice. Zdaj, ko smo ustanovili preteklo nedeljo našo novo mladinsko organizacijo (fantovski odsek), bo gotovo vsak pošten kmečki fant iskal prosveto in razvedrilo v našem odseku. Kmečka mladina! Za te gre, za tvojo bodočnost in za tvoj obstanek! Pridi torej k nam, fant, vrata v naš fantovski odsek so odprta.

2,008.000 dinarjev

je zadela srečka štev. 68.326, kupljena v hiši sreče

BANČNA POSLOVALNICA BEZJAK v Mariboru, Gosposka ulica 25.

S tem je Bančna poslovalnica Bezjak znova potrdila svoj sloves kot

hiša sreče

Po zadnjih velikih dobitkih (od 40.000 do 1.000.000 Din) je sedaj prišel največji sploh možni dobitok.

Prihodnje žrebanje bo 14. in 15. aprila.

Četrtnska srečka 50 Din
polovična srečka 100 Din
cela srečka 200 Din

Slivnica pri Celju. Preteklo nedeljo je imelo naše Prosvetno društvo svoj občni zbor, ki je pokazal, da katoliška prosveta v Slivnici ne spi, marveč prav intenzivno dela, da popravi vse ono, kar je v dobi nasilnih režimov zamudila. Nasprotniki vere so mislili, da nas bodo z razpustom za vedno uničili, toda zelo so se prevarili v svojih zlobnih računih, kajti mi smo po zaslugi našega narodnega voditelja g. dr. Korosca zopet vstali k aktivnemu delu in pomlajeni gremo polni najboljših idealov boljši bodočnosti nasproti. Na občnem zboru, ki je bil številno obiskan, je bil izvoljen širši odbor z g. župnikom Rabuzo na čelu. Po volitvah je imel g. župnik krasen govor in nam dal mnogo praktičnih nasvetov, za katere smo mu prav hvaležni. Trdno smo prepričani, da bo društvo tudi v bodoče uspešno delovalo in da bodo v kratkem pristopili še oni, ki se danes stojijo ob strani.

Slovenske Konjice. Na Jožefovo 19. marca po večernicah ob treh popoldne pridite na športno gimnastično akademijo, ki jo pripravlja mladi-

na Katoliškega izobraževalnega društva v Konjicah. To je prvi javni nastop po letih zatiranja zdravih katoliških sil. Zato smo prepričani, da boste kot naši zvesti prijatelji napolnili veliko dvorano Katoliškega društvenega doma v Slovenskih Konjicah. Spored: zelo zanimiv.

Sv. Jurij ob Južni žel. Fantovska kongregacija vprizori v četrtek 18. marca ob 8. uri zvečer ter v petek na Jožefovo 19. marca ob treh popoldan v dvorani Katoliškega doma v Šentjurju ob južni žel. prelepo, sedanjemu času primerno igro »Podrti križ«. Vabimo vse prijatelje dobre zabave in razvedrila, da date nam fantom s svojo udeležbo poguma in podpore.

Orlavas pri Braslovčah. Tukajšnja katol. prosvetno društvo »Vigred« v Orilvasi ima svoj redni letni občni zbor v petek 19. marca. Vsi člani pa tudi drugi prijazno vabljeni.

Polzela. Naše Katoliško prosvetno društvo to zimo kaj živahno deluje. Vsak večer in nedeljo za nedeljo se zbira mladina v Prosvetnem domu k sestankom in raznim vajam. Zelo živahno delujeta v okrilju prosvetnega društva dekliški krožek in fantovski odsek. Saj sta skoro najmočnejša v Savinjski dolini. Dekleta so se izkazala na Svečnico z lepo igro »Prisegame«, fantje pa bodo pokazali svojo sposobnost na praznik sv. Jožefa dne 19. marca. Pripravili se bomo za ta praznik z duhovnimi vajami, katere se bodo vršile dva dni pred praznikom, pod vodstvom našega poštvalnega voditelja in dušnega pastirja č. g. Andreja Pirca. Na sam praznik pa se bomo fantje zbrali zjutraj pri slovesni sv. maši, kjer bomo tudi prisegli zvestobo Kristusu Kraju. Popoldan pa bo v Prosvetnem domu fantovska akademija z zelo pestrim sporedom. Radi velikega sporeda bo začetek točno ob pol treh popoldne. Vse prijatelje našega mladinskega pokreta uljudno vabimo!

Sv. Križ pri Rogoški Slatini. Naša nadžupnija hoče poživiti ljubezen v božje odrešenje. Zato vprizori naše Slomšekovo društvo Meškovo Kristusovo trpljenje »Pasijon« na praznik sv. Jožefa dne 19. marca in v nedeljo 21. t. m. v zdraviliški kino dvorani na Slatini. Predatava se začne vsakokrat ob treh popoldne.

Rajhenburg. Predavanje, ki ga je nameravala prirediti tukajšnja krajevna Kmečka zveza na cvetno nedeljo po prvi sv. maši v Slomškovem

svojem prepričanju. Ostro je pogledal možica in oprezovaje dejal:

»Potem bo Veronika sama pričala, da ji jaz nisem nič storil in da sem na celi tej reči nedolžen.«

»Pa res ne vem, kake ose ti danes po glavi brenčijo. Živa duša te ničesar ne dolži.«

»In Veronika, če je res živa: kaj pravi ta?«

»Ne besede ni rekla kaj čez te. Še znila ni kaj o tebi, niti imena tvojega ni izgovorila.«

»Na!« se je Anza razjezil, »zdaj te pa imam! Zdaj sem te ujel. Če mi pri tej priči ne poveš vsega po resnici, ti bom dal, da te noben padar ne zašiva več.«

Z obema rokama je zagrabil možička za prsi. Gašpar je prebledel in se je jel tresti ko breza v vetru; kajti prepričan je bil, da se je grofovemu jagra zmešalo.

»Anza, bodi no pameten,« je prosil prijazno in ponižno. »Zmerom sva si bila dobra. Kakor stric sem ti — moja sestra ti je bila za mater in te je zredila. Le malokateri človek te ima rajši kakor jaz.«

»Toda mi po resnici povej, ali je Veronika živa ali mrtva?« je zavpil Anza.

»Živa je, živa; saj ti ne morem drugače reči, ko pa je res živa. Na Boga, na vse svetnike in svetnice božje ti prisegam, da je res tako.«

Grofov jagar je zopet presunil možička s svojim pogledom, potem ga je izpustil in dejal votlo in mrko:

»Če je Veronika res živa, je prav. Če pa ni več med živimi, Gašpar, tedaj se pripravi! Meni ne uideš.«

Ne da bi se še kaj ozrl, niti da bi rekel le besedo za slovo, je Anza odhitel v kreber in ko lisica tiho izginil v drevju. Gašpar pa je naglo zaprl svoj veliki rdeči dežnik, si oprtal svojo kramo in odšvignjal po poti na oni kraj gozda, kakor da mu divji mož v podplate piha. Šele tam blizu Puše, male kmetije v robu, je obstal, se previdno ozrl, nekaj časa zmajeval z glavo, potem pa zapel svojo:

»In če me na poti v nebeški raj
peklenšček izkuša sem inoj taj,
mu streho košato pod nos pomolim,
skušnjavi peklenški v pest se smejim.
Da, da, človeku je treba sto reči,
ali čez streho je pa nobene ni.«

Grofov jagar je medtem hitel čez hribe proti svoji planini. V duši mu je bila vihra in misli so se mu zmešano križale. Kar nemogoče se mu je zdelo, da bi bila Veronika ostala živa, na drugi strani pa ga je pamet silila, verjeti temu, kar mu je Gašpar povedal.

Toda kdor čez šmarske peči pade in čez tisto steno na vrhu, nak, ta ne ostane kar tako živ in zdrav. Saj pa je dekle vendar videl, ko je ležalo spodaj v breznu: nič drugega kakor svetlikav kupček, nepremično, mirno, mrtvo...

videli gubo na hlačnicah in so menili, da je to modna novost. Kar naglo so se prišli te mode, ki jo še dandanes uporabljajo.

Dvigalo ni iznajdba nove dobe

Priprave, ki so bile podobne našemu dvigalu (liftu), so poznali že tehniki rimske države, a kasneje so spet pozabili nanje. Nekakšen »le-teži stol« je pa v 17. stoletju iznašel Francoz Villayer. Ta iznajdba se je opirala na to, da se je stol s težo telesa med dvema zidovima pogajal navzgor in navzdol. Uspeh je bil splošno jako velik, a se je poleg, ko je nekoč neka princesa obitčala med zidovima in so morali zid podreti, da so jo rešili. Gospa Genlis, pisateljica

domu, se ne bo vršilo, ker sta oba predavatelja to nedeljo neodložljivo drugje zadržana. Kdaj bo nameravano predavanje, bomo pravočasno še obvestili članstvu v časopisju.

Slovenci v Zagrebu. Prva nedelja letošnjega marca (7. marca) je prinesla zagrebškim Slovencem lepo Baragovo proslavo, katero sta s svojo navzočnostjo počastila tudi oba slovenska škofa: dr. G. Rožman in dr. Ivan Tomažič, ki sta se mudila v Zagrebu ob posvetitvi novega belgrajskega nadškofa g. dr. J. Ujčića. Baragova proslava, tukaj jo je priredilo Slomšekovo

prosvetno društvo, se je pričela že pred 4. uro z veličastno igro »Ben Hur«. Med odmorom je zastopnik Slomškovega prosvetnega društva pozdravil oba škofa in poudaril pomen proslave, naslednjo pavzo pa je imel zelo lep govor o Baragi ljubljanski škof; za njim je spregovoril še mariborski vladika o Slomšku in delu za njegovo beatifikacijo. Ko sta oba škofa odhajala, jima je vsa dvorana ploskala in mahala v pozdrav. Igra sama je trajala do pol 9. ure in jo bomo na splošno željo v nedeljo 21. marca (na cvetno nedeljo) ponovili ob pol štirih popoldne.

Pametno ravnanje.

Letošnja druga številka »Naše močie« je prinesla sliko Plasnov družine iz Javornika (št. 54). Plasnova družina je ena izmed mnogih družin, ki so cele zavarovane pri Karitas. Družina šteje 7 članov. Starši so zavarovani za posmrtnino, otroci pa za doživetje in smrt. Tako val mirno gledajo bodočnosti v oči. Starši so za slučaj svoje smrti rešili otroke neprijetnega vprašanja: »Kje vzeti denar za kritje raznih stroškov«, ker bo Karitas izplačala posmrtnino, s katero bodo mogli kriti pogrebne stroške ter druge izdatke. Otroci pa so si zagotovili za ponejša leta gotovo vsoto denarja, ker jim bo Karitas po preteku določenega števila let izplačala zavarovalnino. Ali ni to pametno ravnanje? Tako bi morali ravnati pri vsaki hiši! Karitas vsakemu nudi tri možnosti. Starejši ljudje se lahko zavarujejo za slučaj smrti (posmrtnina). Mladši pa lahko zavarujejo doto ali starostno preskrbo. Posmrtnina se izplača po smrti zavarovanca domačim, doto in starostna preskrba pa po preteku dogovorjenega števila let. Pogoji so pri vseh treh vrstah zavarovanja zelo ugodni. Prvi pogoj je zdravje ob sklepu zavarovanja. Glede višin premij se lahko odloči vsak zavarovanec sam. Ob pristopu je treba plačati pri posmrtninskem zavarovanju samo 10 din, pri zavarovanju dote in starostne preskrbe pa 20 D. Zavarovanje stopi v veljavo takoj po plačilu prve mesečne premije. Izvzeti so le tisti slučaj, v katerih se določi čakalni rok. — Karitas ima svoje potnike in zastopnike. Pri teh dobite vsa potrebna navodila. Lahko pa se obrnete tudi na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova 8). Storite to čimprej, ker je vsakega dneva škoda. Pametno ravnanje.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zg. Polskava. V Bukovcu je preminula mlada gospodinja, vzor krščanske žene in matere, Marija Koropec, žena uglednega posestnika in mati dveh otrok. Rajna je gledala na to, da so bili pri hiši sami krščanski listi in predvsem njen ljubljene »Slovenski gospodar«. Občo priljubljenost blage Marije je pokazal obilno obiskan pogreb, ki se je vršil zadnjo soboto. Blagi materi bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalim naša sožalje!

Galičija pri Celju. Žalostno so zapeli Gališki zvonovi in naznanili so žalostno vest, da smo 4. marca položili v prerani grob Nežo Podvrhnik v starosti 47 let. Zapustila je žalujočega moža in sedem nepreskrbljenih otrok. N. v. m. p.

Sv. Jurij ob južni žel. Umrli je v petek dne 12. t. m., ob 11. uri dopoldne, daleč naokrog znana in ugledna gostilničarka v Katoliškem domu gospa Terezija Žličar. Pred šestimi leti ji je umrl mož Franc Žličar, agilni delavec v katoliških društvih. Zapustil ji je takrat svoja dva otroka iz prvega zakona: Ivana, sada kaplana v Mariboru, in hčerko Micko, ki je rajni v bolnišni stregla kakor pravi materi. Pokojna je zapustila pet nedoraslih otrok; hoteli jih je lepo vzgojiti v pravem krščanskem duhu in med njimi želela imeti tudi sina duhovnika. A tega ni dočakala. Dolgo je trpela vsled hude bolezni, silno težki so bili zadnji dnevi, dokler je Bog

ni rešil, v 47. letu starosti. Zadnja tolažba ji je bila, da je mogla še večkrat prejeti sv. zakramente. Pogreb je bil v ponedeljek 15. t. m., ob 9. uri dopoldne. Bog naj da njeni duši večni mir, otrokom pa svoje varstvo! Preostalim izražamo iskreno sožalje!

Ponikva ob juž. žel. Umrli so: Ana Ratej, 28. febr., žena posestnika in železn. kretnika, stara 40 let, blaga mati petero nepreskrbljenih otrok. Umorila jo je pljučna jetika. — Anton Zdošek, p. d. Hriberšek 1. marca, star nad 80 let, čestitljiv oče č. g. Alojzija Zdošek, župnika pri Sv. Martinu na Pohorju, in častite šolske sestre M. Serafine Zdošek. — Marija Brglez 4. marca, vdova, stara 69 let. Zadelo jo je možganska kap na potu v cerkev. Naj počivajo v miru!

Št. Vid pri Grobelnem. Nenadoma je za vedno zatisnil oči vzoren in blagi krščanski mož Franc Obreza, posestnik v Platinovcu, star komaj 59 let. Bil je priden in skrben gospodar. Kako je bilo vse njegovo življenje samo trpljenje, tako tudi ni smrt prizanašala. Mnogo je moral pretrpeti, ko ga je pred štirimi leti zapustila njegova skrbna in pridna žena. Ali mož se ni ustrašil, temveč je vzel vse križe in vso odgovornost na svoje rame in vzorno gospodaril s tremi otroki naprej. Rajniki je bil vzoren krščanski mož in oče izredno blagega značaja.

iz dobe Ludvika XVI., pa porča o »neskočno drznih dvigalih«; torej so bila tudi tedaj v modi. A šele elektrika jih je pravilno spravila na dan in šele sedanja dvigala so zares pripravna.

Pes rešil gospodarja

Cuvaja živine Luisa Carlislea v Newtonbredi pri Belfastu na Irskem je napadel podivjan bik. Njegova hči je opazila nevarnost in je takoj izpustila škotskega ovčarskega psa. Pes je svojemu gospodarju v nevarnosti nemudoma priskočil na pomoč. Planil je na bika, ki je hotel moža pravkar nabosti, in pred njegovimi pogumnimi napadi je pobesnela žival res stisnila rep med noge ter pobegnila.

In Gašpar trdi in trdi, da je živa in zdrava, mu prisega, da je res, in ni mogoče misliti, da bi ne govoril resnice...

Tedaj pa je neverjetno, da bi ga Veronika ne bila zatožila, da bi bila tiho o vsem tem, kako jo je silil in nazadnje nagnal, da se mu je rešila v prepad...

Sem in tja je lovil misli, pa jim ni prišel do kraja. Nič drugega: izvedeti mora, kako je zares, izvedeti in prepričati se, naj velja, kar hoče, da bo le vedel, na čem je.

• • •

Sonce se je že močno nagibalo, ko je prišel do Slemenca. Odtod je zavil v dolino. Tam, kjer se cepi pot na Veliko planino, je obstal in nekaj preudarjal, ali ne bi skočil tja v krčmo Na Fužini, da bi tam kaj izvedel. Ne! Danes ni bil volje, da bi jim odgovarjal na sto sitnih vprašanj; najmanj še mu je bilo za to, da bi srečal Špelo, krčmarjevo hčer. Zato se je obrnil na levo in kar počez skozi les proti Šmarju. Morda mu bo sreča mila, da bo slučajno kaj izpršal ali izvedel.

In res!

Poldrugo uro je lezel, in ko se je jelo mračiti, je pribrodil na šmarsko polje. Nekaj sto korakov pod njim je bila vas. Omecoval je za lesa, tedaj je zazvonilo večno luč. Nekaj ga je sililo, da je skočil čez

lesa in jo ubral proti cerkvi. Tu se je splazil okoli pokopališča in oprezoval čez zid.

Kaj je zagledal?

Stranske duri so se odprle in skozi nje je stopila — Veronika v svoji svetli obleki, nekoliko je šepala in roko je držala v zavezi. Za njo je prišel bradati mežnar, ki je zaročljaj s ključem in zaklenil duri. Z blagoslovljeno vodo sta kropila po grobeh in tiho sta hodila med njimi. Potem je Veronika pokleknila na komolci pred žalostno Materjo božjo, da bi še tu pomolila, mežnar, njen ujec, pa je odhajal.

Anza si niti dihati ni upal; izza zida, skrit v košat bezgov grm, je strmел v dekle. Ali je mogoče? Ne, ta ženska je coprnica. Kdor čez Šmarsko steno pade, ne ostane živ, če ne zna coprati. Toda takega deviškega sijaja na licu čarovnice nimajo in tudi tako goreče moliti ne znajo.

Govoriti mora z njo, mora!

Nekaj časa je še okleval, potem se je ozrl naokoli in se prepričal, da ni nikjer nikogar blizu. Dvignil se je izza zida in stopil pokonci ter dejal na glas:

»Veronika!«

Planila je kvišku in kriknila:

»Sveta Marija!«

»Tiho!« jo je opomnil, »saj ti ne storim nič, gotovo ne. Le kratko besedo bi rad s teboj govoril. Saj ostanem tukaj za zidom.«

(Dalje sledi.)

kota in sestra dolgoletnega župana Jurkota. Da jo je vse ljubilo, je pokazal pogreb. Dne 3. marca se je zbralo mnogo prijateljev rajne, od katere se je poslovil domači župnik in g. upravitelj Jurko iz Dola, ki je posebno ganljivo govoril in izrekel v tolažbo upanje, ki nam križ govori, da se vidimo nad zvezdami. Omeniti je, da je prav lepo popeval domači pevski zbor, ki se je po svoje poslovil od dobre, blage žene. N. v m. p.!

Sv. Ana v Slov. goricah. Pred 14 dnevi je prenehalo biti srce blagemu nad vse priljubljenemu Rudolfu Bauman iz Ledineka, staremu 36 let. Bil je kovaški mojster, daleč na okoli znan in od vseh spoštovan. Pokojni si je šel iskat zdravja v Maribor, kjer je po težki operaciji na želodcu umrl. Globoko potrtil 88letni oče, ki mu je bil sin Rudolf desna roka v kovačnici, je dal mrtvo telo prepeljati domov. Pogreb se je vršil 8. marca ob obilni udeležbi ljudstva. Bil je podporni član gasilnega društva, zato mu je gasilna četa skazala poslednjo čast. Domači g. župnik mu je spregovoril poslovilne besede, domači pevski zbor mu je zapel pretresljive žalostinke. Tebi, nepozabni Rudolf, bodi milostni sodnik tisti, ki te je tako naglo poklical s sveta! Preostali nam naše sožalje!

Pršetinci pri Sv. Tomažu. V tiho, veliko prebrano gomilo tomaževskega mirodvorja smo dne 1. marca položili ugodnega in daleč na okrog znanega moža Franca Cajnkarija, posestnika in kovača iz Pršetincev. Pred enim mesecem ga je bolezen priklenila na bolniško posteljo, s katere ni več vstal. Spreviden s tolažili sv. vere se je moral, komaj v 41. letu, za vedno posloviti od svoje žene, hčerke, sinčka in tete. Težko ga bo-

mo pogrešali, ker je bil spreten in dobitljiv človek. »Slovenski gospodar« je zgubil z njim dopisnika in dolgoletnega naročnika. V hiši žalosti in na pokopališču se je od rajnega poslovil in žalujejo tolažil z ganljivimi besedami bratranec Jožef Ambrož. Počivaj v miru, dragi Franček, domačim naše sožalje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Dne 28. februarja je v Apačah mirno v Gospodu zaspala Ana Valentan. Učrvala je lepo starost 76 let. 14 tednov je udano prenašala večkrat potolažena s sv. zakramenti svojo trpljenja polno bolezen vodeniko. V božjem miru zdaj počivaj in sveti raj uživaj!

Sv. Andraž v Halozah. Dne 8. marca smo izročili materi zemlji truplo dolgoletnega našega šolskega upravitelja g. Vinka Stoklas. Pokojni je bil 40 let aktivni učitelj, 31 let je pri Sv. Andražu vestno in požrtvovalno učil in vzgajal našo mladino, zadnjih 13 let življenja pa je užival zaslužen pokoj v Zg. Leskovcu na vzorno urejenem posestvu, kateremu je posvečal veliko ljubezni, odkar ga je leta 1896 kupil. Bil je splošno priljubljen, ker je tudi sam znal biti dober in prijateljski napram vsakomur. Veliko je bilo njegovo prizadevanje za zgradbo novega šolskega poslopja. Tik pred svetovno vojno je užil srečo, da je lahko svoje ljubljene šolarje prepeljal iz tesnih sob v krasne prostore nove šolske zgradbe, ki jo brez dvoma lahko uvrstimo med najlepše v Sloveniji. Rajni je bil pravi gospodarski strokovnjak zlasti v vinarstvu in sadjarstvu. Rad je priskočil s svojim svetom na pomoč. Lastne otroke je gmotno dobro preskrbel. Plačaj mu Gospod po njegovih delih!

mi nismo podpisali pogodb za članarino, ampak pogodbe za prodajo jabolk, oziroma sadja. Če so mislili dobiti člane za društvo, bi bili morali prej objasniti, kaj pomenijo tiste pogodbe. Toda vsi kupci so rekli, da so to pogodbe za jabolka, oziroma sadje. Kmetje in posestniki, ne dajte se kar v plačilo, da bi ne vedli sploh za kaj gre!

Prihova. V ponedeljek 1. marca ponoči je pogorel Kocjanov hlev pri njegovi vinčariji v Kačjeku, župnija Prihova pri Konjicah. To je že peti požar tekom dveh let v tej vasi. Ali morda kdo nalašč požiga? Tudi leseni cerkveni hram je v tem požarnem programu in še par drugih. Tako se čuje. Ali so res tako brezbožni in škodoželjni ljudje v tej okolici? Morda pa je le prazen strah. Strah je pa le huda reč. — V letošnjem predpustu so se na Prihovi poročile tri neveste. Dobrček Marija iz Kačjeka je postala zvesta družica škorjanc Alojzija, mežnarja pri Sv. Barbari v župniji Čadram. Rada je še kot dekle krasila Joštovo cerkev na Prihovi, za kar se ji zahvalimo. Sedaj bo pa nadaljevala to navado pri Sv. Barbari. Potočnik Helena iz Prepuž je šla k Orešič Janezu v župnijo Laporje. Brumec Brigita se je pa pridružila Golob Francu v Perovcah, nadžupnija Konjice, in postala njegova Golobička. Na veseli gostiji so nabrali svatje 86 Din za veliki oltar Matere božje. Naj omenimo še dve poroki prihovskih nevest, ki so pa ušle v druge župnije k poroki. V Mariboru pri sv. Magdaleni se je poročila tukajšnja gđc. učiteljica Frida Mažera z g. Barta Alojzijem, zasebnim uradnikom v Mariboru. Rebernak Terezija iz Spodnjega Grušova, ki je poročila Kruhar Janeza v Markečicah, župnija Čadram, pa je odjadrjala čez hribe in doline, čez vode in ravnine tje v skriti špitalič k poroki. Šlo je vendar vse brez nesreče. Le fantje niso bili srečni, ker niso dobili običajne »mavte«. — Prihovljani hočemo tudi napredovati v vseh zadevah. Nova cesta se nam gradi. Od glavne ceste Ljubljana—Maribor se odcepi na Križencih, sredi med Konjicami in Slov. Bistrico. Polovico je že tlakovano, drugo polovico pa upamo, da nam bo konjiški cestni odbor z g. svetnikom Franc Hohnjecem na čelu zgradil še tekoče leto vsaj do šole, če ne do mežnarja. Sedaj prosimo še za vodovod, za pošto in za elektriko. Pa še dom bi si radi »spuvali«. Ali bo šlo? Le korajžjo! Če vse ne, pa vsaj nekaj bomo dosegli.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Dne 7. marca ob 10. uri dopoldne je prihitela razen par JNSarskih, mačkovskih in komunističnih varfuhrerjev, nepričakovana množica dobrih Marječanov, da pokaže svojo ljubezen in popolno vdanost slovenskemu edinemu voditelju dr. Korošcu, da pozdravi svojega slovenjgoriškega kmetškega prijatelja g. Žebota in da sliši zopet od njega, ki mu zaupa, kaj podučnega in novega. Gospod Franjo Žebot nam je jasno in točno orisal veliki pomen in pošteno delo JRZ, ki ga danes vodijo ljudje, zares možje, kot dr. Korošec, dr. Stojadinovič in dr. Spaho. Ob koncu je z žalostnim srcem omenil največjo rak-rano naših lepih Slovenskih goric, vedno številnejša krvoprelitja, zverinska umorstva in surove podobnosti. Po izvolitvi novega odbora se je predsednik kanonik g. Frangeš s prisrčnimi besedami zahvalil za trud, iskrene besede in nove pobude g. Žebota in lepo uspeli občni zbor zaključil.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Gospodarske razmere so skrajno tako slabe, da je arečna hiša, kateri ni slabo za vsakdanji kruh. Zaslužka prav nobenega, prodati nič in potem ni denarja, niti za sol in za petrolej. Naš dobri g. župnik Frančišek Magdič je moral zopet v bolnico. Vsi farani mu želimo skorajšnje zdravje. — Nekaj upanja nam je dala vest, da se je otvoril na novo premogokop v Ključaroveh, kateri ni obratoval več let. Koč vodja podjetja je nastavljen pri ljudstvu zelo priljubljen g. F. Ferleš, kateri je že enkrat bil v tem rudniku delovodja in se ga vsak z veseljem in hvaležnostjo spominja. Zaenkrat je zaposlenih 40 delavcev, a po zagotovitvi g. Ferleša bo v kratkem število narastlo na 150, kar vsi želimo. Saj bi bilo s tem pomagano delavcem in voznikom in tudi naši

kmetje, kateri bi imeli na stanu in hrani rudarje, bi dobili kak dinar za sol.

Ormož. Bolnica v Ormožu je sicer zasebna, ker je last jugoslovanske province križniškega reda, ki ima sedež v Ljubljani. Je pa dostopna vsem slojem, posebno revnim. Pred svetovno vojno so bili vsi bolniki III. razreda brezplačno oskrbovani. Po vojni je to postalo sicer nemogoče. So pa vedno oskrbovani revni bolniki brez plačno, ki prinesejo ubožno spričevalo; nekatere manj premožnih se zniža navadna oskrbina; za vse pa je oskrbina nižja nego v drugih bolnicah.

Jurovec pri Ptuj. Tukajšnja prostovoljna gasilska četa je 24. januarja imela svoj redni letni občni zbor. Zbora sta se udeležila tudi zastopnika občine Sv. Vid in zastopnik gasilske župe Ptuj. Izvolil se je nov upravni in nadzorni odbor, ki je tako sestavljen: predsednik Purg Avgust, poveljnik Mlakar Martin, njegov namestnik Kmetec Jakob, tajnik Majhen Anton, blagajnik Krajnc Ivan. — Gmotni položaj je težak, ker se dolgujemo velike vsote na gasilskem orodju. Zato smo prosili za dovoljenje tombole, katero nameravamo prirediti 2. maja, ob neugodnem vremenu ta dan pa 6. maja. Radi tega prosimo vse sosednje tovariške gasilske čete, da ta dan ne napravijo nobene prireditve, ampak pustijo to nedeljo nam, ki smo nujno potrebni denarnih sredstev.

Loče pri Poljčanah. Leto 1935 je bilo pri nas zelo dobro leto za jabolka ter so ljudje dobili precejšnje denarje za nje. Kupovali so jih različni trgovci, med njimi tudi neko društvo na Pobrežju ri Mariboru. To društvo je poslalo kupcem vzorce pogodb za nakupovanje jabolk, oziroma sadja. Sedaj pa si je to društvo kar naenkrat izmislilo, naj bi bili vsi posestniki in neposestniki člani tega društva ter je predzadnji teden poslalo vsem terjatev članarine v znesku 600 Din. S tem pa se mi ne strinjamo, ker

»Lepa si, lepá si, Roža Marija!« Valovi ljudi po ulicah v Ljubljani o priliki evharističnega kongresa, valovi ljudi v Mariboru o priliki Slomškovih praznikov... In ti valovi niso bučali, ti valovi so peli: »Lepa si, lepá si, Roža Marija!« Po vijugasti cesti z Otoč preko mostu in na breg smo šli tih. Ko smo prišli skozi gozd na vrh, smo zagledali cerkev, dom Marije Pomagaj, pa smo zapeli: »Lepa si, lepá si, Roža Marija!« Ob sestankih Marijinih družb se vsak mesec oglašajo, kot da bi bila društvena himna: »Lepa si, lepá si, Roža Marija!« In v letu 1937 bomo ves mesec maj prepevali: »Lepa si, lepá si, Roža Marija!« Zato izidejo posebne šmarnice, ki bodo imele za predmet premišljevanja po tej naši domači pesmi. Te edinstvene šmarnice nam je natrgal znani pridigar, bivši spiritual v mariborski bogoslovnici, sedaj župnik na Hajdini, č. g. Alojzij Skuhala. Dve posebno značilni črti ima njegova knjiga: Praktična je in lepa! Mnogo se obravnava krivda in kazni človeškega rodu in pa milost, ki nam je bila dana po Mariji. Veliko važnost se polaga na evharistično vzgojo našega ljudstva in na češčenje sv. Duha, posebno še o binkoštnih praznikih in na Telovo, ki se letos praznujejo v mesecu majniku. Šmarnice so prijetna knjiga, ki se čita kot črtico mikavno. Da boste mogli dobiti šmarnice pravočasno, prosimo, da jih takoj naročite. Knjiga izide koncem meseca marca 1937.